

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28461/2023
06.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Основног јавног тужилаштва у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Петровић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 345/2023 од 29.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 345/2023 од 29.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 345/2023 од 29.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П2 1536/22 од 29.06.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев и одређена мера заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено свако даље узнемиравање бивше емотивне партнерке ББ, улица ... број ..., ЈМБГ ...; одлучено да мера заштите од насиља у породици траје годину дана, са могућношћу продужавања све док не престану разлози због којих је мера одређена; наведено да жалба не задржава извршење пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Ревизија је дозвољена по одредбама члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) и члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05...6/15), па је Врховни суд испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности, а повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП по одредбама члана 407. ЗПП, није предвиђена као ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени и ББ су бивши емотивни партнери. Тужени је дана 20.04.2022. године вршио психичко насиље над ББ, тако што јој је путем мобилног телефона слао поруке претећег садржаја. Пошто је и месец дана пре тог догађаја тужени покушао да ноћу уђе у ББ кућу преко терасе, у чему је спречен од стране њеног оца, наређењем ПУ Ниш од 20.04.2022. године, изречена му је хитна мера привремене забране да контактира ББ, као жртву насиља. Хитна мера продужена је решењем суда од 21.04.2022. године за период од 30 дана. Тужени и ББ су у то време радили код истог послодавца, понашање туженог било је резултат ББ одлуке да прекину емотивну везу, убрзо је туженом престао радни однос и слично понашање није више испољавао. По мишљењу органа старатељства, актуелно нема ризика од понављања насиља, али је изрицање предложене мере заштите од насиља у породици целисходно пошто се не може искључити иницијални ризик за понављање догађаја.

Нижестепени судови налазе да утврђено понашање туженог према ББ има све елементе насиља у породици у складу са чланом 197. став 2. и став 3. тачка 5. Породичног закона, па на основу одредби чланова 198. и 199. тог закона, одређује предложену меру заштите од насиља у породици, у циљу спречавања испољавања сличног понашања.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су одлучили да је изрицање мере заштите од насиља у породици у конкретном случају оправдано.

Супротно наводима у ревизији, одредбом члана 197. став 3. тачка 5. Породичног закона прописано је да се члановима породице у смислу става 1. тог члана сматрају лица која су међусобно била или су још увек у емотивној или сексуалној вези, односно која имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.

Наведена законска формулација нити језички, нити логички не оставља дилему да се чланом породице у смислу члана 197. Породичног закона сматра и бивши емотивни партнер, без обзира да ли постоји заједничко дете, тако да ББ, као жртва насиља у породици ужива судску заштиту.

Такође, пошто је по чињеничном утврђењу тужени и пре изрицања хитне мере забране да контактира ББ од 20.04.2022. године њу узнемиравао, тако што је покушао да ноћу уђе у њену кућу, а надлежни орган старатељства у складу са чланом 286. Породичног закона сматра да је целисходно изрицање мере заштите, правилно је усвојен постављени тужбени захтев по одредбама члана 198. став 1. и став 2. тачка 5. Породичног закона. Одређена мера заштите од насиља компатибилна је испољеном насиљу и представља адекватну санкцију, имајући у виду да је циљ судске заштите обезбеђење мира и живота жртвама насиља без страха од даљег сличног понашања.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**